

Imaórák

4.

Bűnösök menedéke, könyörögj érettünk!

2021. január

...Könyörülj rajtuk, ó, könyörülj rajtunk,
Akik magunkon nem könyörülünk,
Ütődött-voltunk mélyéből sóhajtunk
A magasság arcába - s itt ülünk,
És szégyeneljük ezt a sóhajunkat,
S szégyelljük azt is, hogy szégyenkezünk,
És ássuk, egyre ássuk le magunkat
A mélybe. Jaj, kezdj valamit velünk!

Sík Sándor: Bűnösök menedéke

Ajánlás:

Október Mária hónapja, naponta rózsafüzérrel köszöntjük Öt. A litániákban sokféle titulussal szólítgatjuk, kérleljük, ma a bűnösök menedéke gondolattal időzünk előtte. A bűn elhatalmasodott, sok testvérünk rabja ilyen-olyan szellemi, lelki fertőzöttségnek. Bomlott elmék már a gyermekeinket is veszélyeztetik, nagyon időszerű tehát a mai fohászuk: bűnösök menedéke, könyörögj érettünk!

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

Úgy tűnik a visszajelzésekből, hogy van némi lelki haszna az imaórák olvasható formában való publikálásának, az új évben tehát folytatódik ez a sorozat. Nagy öröm számomra, hogy ilyen formában is szolgálhatom közösségünket!

Az imaórák illetően feldolgozásakor igyekszem – az én megítélésem szerint – a legfontosabb témákat sorra venni. Zavarodott világunkban a bomlott elméjű „hatalmasok” minden emberi értéket kikezdenek, nemcsak a kereszténységünk miatt vagyunk összetűz alatt. A sorozat negyedik füzetében a 2020. októberi imaórát dolgoztam fel, ahol is a gyermekeink megrontására tett kísérlet ellen emeltem szót – Mária segítségét kérve.

Bűnösök menedéke, könyörögj érettünk!

Hogy a világ itt tart, az a bűn elhatalmasodásának a következménye. Az ember gögijében elhagyta Teremtőjét, annak a helyébe képzele magát. A jólét – és annak hajszolása, a lanyhaságunk, és a tudatos romboló szándék valami zavaros és sötét világhatalmi érdek mentén „meghozta” az eredményt. Fontos, hogy ez ügyben tájékozottak legyünk – a globális média is ellenségeinket szolgálja – csak az égiek segítségével állhatjuk a harcot!

„Ezért öltsetek fel az Isten fegyverzetét...” Ef 6,13-20

Ezen imaórát 2020 októberében tartottuk, meghallgatható plébániánk honlapján a 2020-as imaórák között:

http://szentanna.extra.hu/imaora/2020_okt.mp3

2021. január

Bűnösök menedéke, könyörögj érettünk! *Imaóra – 2020. október*

Az Oltáriszentség kitétele és közös énekünk után László atya köszöntötte a jelenlévőket, majd pár gondolattal bevezette imaóránkat.

***Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy.
Jézus kenyér színében, az Oltáriszentségben.***

Kedves Testvérek!

Október a Szűzanya hónapja. Ilyenkor minden nap elimádkozzuk a rózsafüzért, kérve a Szűzanya közbenjárását családjainkért, egyházközségünkért. Ebben a hónapban ünnepeljük a boldogságos Szűz Máriát, mint a Magyarok Nagyasszonyát is. Így is tekintünk rá október hónap folyamán, hogy ő a mi Nagyasszonyunk, Ő a mi patrónánk, Ő a mi közbenjárónk. Kérjük tehát a mai imaóránkban az Ő irgalmas jóságát, anyai segítségét!

„Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik. Jaj a világnak a botránkozások miatt! Mert szükséges, hogy botránkozások történjenek, de jaj annak az embernek, aki megbotránkoztat.” mondja Jézus Máté lejegyzése szerint. (Mt 18,6)

A liberális világ, a sátáni hatalmak legutóbbi akciója – annak a bizonyos mesekönyvnek a megjelentetése, nagy felháborodást váltott ki a jóérezsű emberekben. Természetesen bennem is. Itt már a gyermekeink megrontásáról van szó. Jézus iménti szavai egyértelműek. Most önkényesen kihagyok belőle egy szempontot, így idézem: *„Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakába, és a tenger mélyébe vetik. ...”* Itt már emberségünk alapjait ássák alá, – függetlenül attól, hogy valaki hívő vagy hitetlen.

Hogy a „fényes nyugaton”, az északi államokban már ebben a szellemben rontják meg a következő generációkat, azt is szomorúan nézzük. De, hogy nálunk, Mária országában is próbálkoznak, azt nem tűrhetjük.

Október Mária hónapja. Ma a litániák egy gondolatával jöttünk hozzá: Bűnösök menedéke, könyörögj érettünk!

Hogy juthatott idáig a világ, benne mi, magyarok? A sok-sok bűn következtében. Hogyan is sorolta Sík Sándor a Keresztút első stációjában?

„...Az egyik ember bűne a beszéd,
A másiké a csend, a cimborás.
Kárhozatra vet a káromkodás,
De sok meg azzal lesz pokolra méltó,
Hogy meg nem zökken ajakán a szép szó.
A békesség is bűnné válhatik,
Ha Isten dörgeti villámait,
És elgáncsolhat avval is az ördög,
Hogy olykor bele nem vágta az öklöd
Egy-egy arcba, melyen a gyűlölet
Az Isten-kép megcsúfolója lett.
Vétkezhet azzal is a tunya szellem,
Hogy vétlen marad a vétkező ellen.
Hát hol az ember, hogy bűnös ne lenne?
S hol esett bűn, hogy én nem voltam benne?
Ha minden ember a felebarátod,
Feles akkor az áldás meg az átok,
Közös az érdem, a bűn is közös:
Mindenkiért mindenki felelős...”

Igen, hosszú a bűnlistánk, és koránt sem teljes. És a mi bűneinkért a gyerekeink is bűnhődnek, már most is. Később még inkább, amikor épp a botránkoztatás, félrenevelés miatt zavarodottak, elbizonytalanodottak lesznek, szellemileg kisémmizetté, érzelmi, lelki topronggyá válnak. Mert az ilyen gyermekekből nem lesz egészséges lelkületű felnőtt, ahogy a tudósok állítják, és mi is egyre gyakrabban megtapasztaljuk. Már egy zűrös családi háttér is nagyon meglátszik a gyermekeken – pedagógusok sokat tudnának erről mesélni – hát még az abnormalitásra „érzékenyített” gyermekek... Rossz belegondolni!

Mai együttgondolkodásunk vezérgondolata legyen a jövőfáltásunk, helyzetünk elemzése és Mária-hoz fordulásunk.

A nevelésben a családon túl a gyermekeinkkel foglalkozó pedagógusok tehetnek a legtöbbet. Ezért is nagy öröm számomra, hogy a mai szövegeinket, idézeteinket az esztergomi iskolákból meghívott pedagógusok tolmácsolják. Az ő működési területük, nemes hivatásuk az óvodás kortól a középiskolás korosztályig terjed. Úgy gondolom, egyet fognak érteni mai gondolatainkkal, felvetéseinkkel.

A hosszú bevezető után kezdjük közös énekünkkel.

Mária, jó Anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk, ó nézz, ó nézz le ránk!

Hittel sok gyermeked Tőled vár szép jelet, Tőled, Tőled, ó jó Anyánk!

Mária, jó Anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk.

Új harcok, új szavak, új eszmék hullanak, még sincs, még sincs remény!

Megfáradt szép szemek megtörten fénylenek, ó mért, ó mért, ó mondd miért?

Mária, jó Anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk.

Megtévedt nemzedék két kézzel szórja szét, minden kincsét, hitét.

Nem hisznek semmiben, nem bíznak senkiben, ó mért, ó mért ó mondd miért?

||:Mária, jó Anyánk, kérünk, hogy nézz le ránk! :||

És akkor egy kis kitekintéssel indítsunk. A Szociális Testvérek honlapjáról következik egy rövid idézet:

„Apokaliptikus jeleket láthatunk az égen, a földön és a társadalomban. Földrengések, lávafolyamok, hamu felhők. A riói Krisztus szobor arcát graffitivel csúfították el, az Egyház arcát gyalázkodások, támadások érik...

Dél-Amerikában a szegényekkel együtt élő papokat és szerzeteseket gyilkolják, Indiában keresztény templomokat, iskolákat gyújtanak fel, Afrikában keresztény falvakat dúlnak fel, iszlám hitre kényszerítenek elrabolt fiatal nőket. Az ember identitását támadja a szétesés, ahogyan a Szeretet-Isten képmásiságára teremtett és hasonlóságára hivatott ember, ember-voltát támadja a szabad szerelem hazugsága, és piaca van a szexnek, a szórakozó helyek neve: Babel, Szodoma és Ninive. S az értelem és szabad akarat mozgásterét a hazugság kényszerpályái teszik tönkre, a fogalmi gondolkodás benső logikáját támadja a pilátusi kérdés általánossá válása: Mi az igazság?

Ebben az elsötétült, széteső, viharzó világban szólít bennünket egyenként néven a mi Urunk, a Föltámadott Krisztus, az Isten Báránya, aki hordja a történelem halálos sebeit, de győztesen él, és ott áll a Trónus előtt - érettünk. Megszólít bennünket, ahogyan Mária Magdolnát, Édesanyja nevével szólít meg minden egyesünket: Mirjam! S küld, hogy az Ő békességének, feltámadott életének a hírnökei legyünk a Szeretet erejében! Ahogyan Mária, életébe fogadta azt, aki az „Út, Igazság és Élet” és ezért tudott irgalmasan anyja lenni a megrémült, megrendült tanítványoknak, ezért válhatott anyai, női szeretetében, mint a bűnösök menedéke, Isten Irgalmasságának szolgálójává, úgy hív és küld bennünket a mi Urunk, akinek neve: Szeretet.”

A világban tapasztalható keresztényüldözés folyamatosan erősödik. Igen, mert a sátáni hatalmaknak útjában állnak a szilárd értékrenddel bíró emberek, közösségek, nemzetek. Magyarország pont ezért áll a támadások keresztútjében. Mivel a felnőttek nagyobb része átlát a szitán, ezért kell nekik már a gyerekek megrontásával alapozni a nihilbe vezető jövőt. Balás Béla püspök atya gondolatait hallgassuk:

„Elgondolkodtató, hogy századunk végén ismét időszerűvé válik József Attila. *„Nincsen apám, se anyám, se istenem, se hazám...tisztá szívvel betörök, ha kell embert is ölök...”*”

Sorai sajnos nem csak a sorsára adott reflexiók, hanem próféciaiak is. Szavai közt oksági összefüggés is van. Hazánkban nemzedékek nőnek föl „anyátlanul”. Fuldoklunk a szeretethiányban, mert kettős az árvaságunk. Hiányzik a család melege, és odalett az ég közelsége. Se anyánk se Máriánk.

Amikor Máriát, Jézus édesanyját szemléljük, sebzett emberségünk gyógyul, gyenge hitünk mélyül. Mária ugyanis nem pusztán adat Jézus életrajzában. Ő az első keresztény. Ő az, aki Jézusra mutat. Ő a leghűségesebb hordozója a hitélménynek. Mária a tanítványok mintaképe, de elsősorban anya. Tőle örökölte gyermeke a tulajdonságait. Ez a Gyermeke pedig a testé váló Ige, aki szelíd, alázatos és így hálás. Nagypénteken, az utolsó perceiben már csak anyjára és egyházára figyel. Így szól Jánoshoz: „Ő a te anyád!” Az egyház, visszaemlékezve a haldokló Jézus szavára, anyjának tekintti Máriát. Ő hozza hitünkbe a szépséget és a mélységet. Ő adja közösségeinknek a kedvességet és az otthonosságot.”

Igen: hiányzik a család melege, és odalett az ég közelsége. Se anyánk se Máriánk. De a mi családjainkban vannak édesanyák és édesapák! És nekünk van égi édesanyánk is, imádkozzunk most öhozzá Szent II. János Pál pápa szavaival:

Ó, emberek és népek Anyja! Te ismered minden szenvedésünket és reménységünket. Anyaként érzed minden vívódásunkat jó és rossz, fény és sötétség között, mely megrengeti a világot. Fogadd el kiáltásunkat, mely a Szentlélek által egyenesen szívedig ér, és szeretettel öleld magadhoz az egyéneket és népeket, akik leginkább vágyakoznak ölelésedre azokkal az egyénekkal és népekkel együtt, akikre különösképpen vigyázol. Túláradó szeretettel bízzuk rád őket, ó, Anyánk! Bár mindenkihez elérkeznie a béke és szabadság ideje, az igazság, igazságosság és remény ideje! Ámen.

Mai fogalmakkal operálva a mi gyógyszerünk, megelőző vakcinánk az **imádság**. Ezért **tegyük ezt** őszinte szándékkal és meggyőződéssel mind egyénileg, mind közösségben, – a legkülönbözőbb élethelyzeteinkben, legfőképpen pedig itt a templomban, Jézus jelenlétében, – Mária oltalmát is kérve.

Ima a hazáért

Ó, Mária, Isten Anyja és minden ember Anyja, kérjük oltalmadat és hathatós közbenjárásodat. Édesanyánk, Te ismered és megosztod szenvedéseinket és reményeinket.

„Mária, Béke Királynője”, Rád bízunk hazánkat, anyai oltalmadba ajánljuk magunkat, kérjük Tőled a békét és a kiengesztelődést Magyarország számára. Kérünk, kísérj el bennünket utunkon, - bennünket, akik mint János apostol, szeretnénk befogadni Téged, hogy megtanuljunk, hogyan legyünk Jézushoz hasonlóvá. Isten Lelke nyissa meg a szíveket a szeretet és az igazság számára, és vezesse el népünket a kölcsönös megértésre és a béke őszinte akarására. Ebben az egységben ajánljuk fel Neked különleges módon Magyarországot, a magyar Egyházat, és minden magyart, akinek különösen szüksége van erre a felajánlásra.

Ó, Magyarok Nagyasszonya, Rád bízunk nemzetünket, elsősorban a legvédtelenebbeket: az ártatlan gyermekeket, az útkereső fiatalokat, a szétzilált családokat, a magányos öregeket, a nélkülözőket és a betegeket, mindazokat, akik elhagyatva, remény nélkül élnek.

Rád bízunk, Mária, Megváltás Hajnalpírja, jövönket és utunkat az új évezredben. Ámen.

Mikor a bűnök gyökeréről gondolkodunk, érdemes Jézus viselkedésére figyelni. Hogyan tekintett Ő a megtévedt – mai analógiát is idevéve – megtévesztett emberekre, és hogy viszonyult a hatalmuk, tudásuk kizárólagosságát erőltető gögös farizeusokra, írástudókra. Ezen réteg ma is fellelhető, akik a saját eszmerendszerük kizárólagosságának a foglyai. Egy keresztény portálon találtam a következő bejegyzést.

„Azért jött az Emberfia, hogy megkeresse és megtartsa azt, aki elveszett.” (Lk 19,10)

„A rabbiknak nem tetszett, hogy »a vámszedők és bűnösök« Jézus köré gyűltek. »Ez bűnösöket fogad magához« – mondták... Ő, aki olyan emelkedettséget mutat, miért nem velük barátkozik, miért nem követi az ő tanítási módszerüket? Ha igazi próféta volna – mondták a rabbik –, egyetértene velünk, és úgy kezelné a vámszedőket és a bűnösöket, ahogy

megérdemlik. A társadalom lelki őreit bosszantotta, hogy Jézus, akivel állandóan vitatkoztak ugyan, de akinek tiszta élete ámulatba ejtette és megítélte őket, szemmel láthatóan inkább a társadalom kivetettjeivel rokonszenvez... Dühítette őket, hogy ezek az emberek nem járnak a zsinagógába. Az írástudók és a farizeusok elmarasztalva érezték magukat Jézus jelenlétének tisztaságában. Hogyan lehetséges, hogy a vámszedők és a bűnösök viszont vonzódnak Jézushoz?

Az írástudók és farizeusok nem tudták, hogy a magyarázat éppen vádaskodó, gúnyos szavaikban rejtett: »Ez bűnösöket fogad magához.« Azok az emberek, akik Jézushoz jöttek, a közelében úgy érezték, hogy még számukra is van menekvés a bűn csapdájából. A farizeusok csak megvetették és elítélték őket. Krisztus pedig Isten atyai házától elidegenedett, de általa el nem felejtett gyermekeit üdvözölte bennük. Nyomorult, bűnös voltuk miatt csak még inkább szánta őket. Minél távolabb tévedtek tőle, annál mélységesebben vágyakozott a megmentésükre, és annál nagyobb áldozatot volt hajlandó hozni a szabadulásukért.”

(Krisztus példázatai, A bűnösök menedéke c. fejezetből)

Imádkozzunk azért, hogy kellő bölcsességgel mindig felismerjük a megtévesztő szándékokat, és hűségesek maradhassunk keresztény hívásunkhoz:

Istenünk, te jól ismeresz bennünket és bűneink ellenére is meglátod belső szépségünket. Segíts minket, hogy olyanná váljunk, amilyennek te látsz minket! Legyen mindig közel hozzád a szívünk! A szabadság sosem jelentheti a tőled való elszakadást vagy függetlenséget, hiszen éppen a te törvényeid biztosítják számunkra az igazi lelki szabadságot. Ha engedelmessékedünk a te törvényeidnek és nem tekintjük azokat oktalan módon szabadságunk korlátainak, akkor valóban jobbakká válhatunk. Segíts minket, hogy bűneink megvallása után a jó útra térjünk, és azon megmaradjunk! Ámen.

A bűnről, a bűneink természetéről és Máriához való viszonyulásunkról következik három Sík Sándor vers. Az első mindjárt egy kis önvallomással, bűnösségünk beismerésével kéri Mária oltalmát.

Sík Sándor: Bűnösök menedéke

S hadd imádkozom a nem-szüzekért,
Hadd hozom el a bűnösök, a gyengék,
A Barabbás-üvöltők seregét,
A mosdótálas Pilátusok rendjét.
A farizeusok, a vámosok,
Írástudók és papifejedelmek,
Az inaszakadtak, a poklosok
Utánam mind elibéd seregelnek.

Könyörülj rajtuk, ó, könyörülj rajtunk,
Akik magunkon nem könyörülünk,
Ütődött-voltunk mélyéből sóhajunk
A magasság arcába - s itt ülünk,
És szégyeneljük ezt a sóhajunkat,
S szégyelljük azt is, hogy szégyenkezünk,
És ássuk, egyre ássuk le magunkat
A mélybe. Jaj, kezdj valamit velünk!

Ó, hiszen halljuk berrenni az órát,
Állnánk is lábra, csak ne kellene
Elmetszeni a bűn köldökzsínóráját.
Még mondanánk is bátran ellene,
De cselekedni - cselekedni már nem:
Az imavágy szívünkben fuvoláz,
De az Uram-tól messze még az Ámen,
És bánom nélkül nincsen Megbocsáss!

Úgy tátogunk az égre, mint a szomjas
Békák egy száraz kútban: Hol az Ujj,
Melytől a mindenség e rossz atomja,
Földünk tekéje mozdulni tanult?
Lenyúzott bőre vonagló húsával
Borzong előtte szívünk meztelenje:
Ha izzó késsel, ha tüzes husáanggal,
Csak üssön, vágjon, de az elevenbe.

S ha majd a vér szeplőtelenre ázta
Az ideget, amit felzsongatott,
Kezed szórjon a pihegő barázda
Forró szívébe lüktető magot,
Az indulás piros kegyelme magját:
Küldj langy esőt a hulló mag elébe,
Ó, nem-szúzek, ó, betegek, ó, balgák,
Ó, te minden bűnösök menedéke!

Csak egy gondolatot emelnék ki ebből a gyönyörű imádságból: „... az Uram-tól messze még az Ámen, / És bánom nélkül nincsen Megbocsáss!

Közös énekkel forduljunk most Máriához, amit főleg a zarándokhelyeken, máriás körmeneteken gyakran énekelnek:

Máriát dicsérni hívek jöjjetek, Mert ő fogja kérni Fiát értetek.

Üdvözlégymária, mondja minden hív, áldott légy Mária! Mondja nyelv és szív.

Ha értünk Mária Fiát kérel, kérését szent Fia meg nem vetheti.

Üdvözlégymária, mondja minden hív, áldott légy Mária! Mondja nyelv és szív.

A következő verses ima régi himnuszunk, a Boldogasszony Anyánk egyik sorára utal:

Sík Sándor: A kék palást

„Anyai palástod fordítsd oltalmunkra!” (Boldogasszony Anyánk)

Amelynek színe mint a menny
És mint az édesanya-szem,
Olyan ölelő, olyan áldott,
Énekelem a Kék Palástot.

Kék mint az ég, jó mint az ég:
Mélység, magasság, messzeség,
Körülkarol és el nem enged,
Megharmatoz és fölmelenget.

Olyan könnyű a mosolya!
Búzavirág és ibolya.
És mégis oly kimerhetetlen
És titokzatos, mint a tenger.

Ó tőlem milyen messze már
Amely eléd bírálni jár,
A farizeusi szemöldök.
Már gyermeki bizalmat öltök.

Bizalmat, jó meleg ruhát:
Ha rám uszítja táborát
A Bűnnek Isten-túrte titka,
Elburkolózom ráncaidba.

De nem magam, mind elhozom,
Kiért a gond mázsája nyom,
Mind, mind aki kedves szívemnek,
Kézen vonom megbújni benned.

Az árvákat, a foglyokat,
S kik megjárták a poklokat
A sötétség évein által, -
Fogadd alád, anyai Fátyol.

S akik után szívünk sajog,
A nagyszemű ártatlanok,
A kisdedek, s akik még jönnek
Másnapján az eldült özönnek...

De már nem is imádkozom:
Úgy buzog föl a bizalom
Szívem megéledt melegéből
Mint a forrás a föld szívéből.

Fölöttem a végtelen ég,
Lenn: hallgató arany kepék:
Keresztbe kötve várja sorsát
Szegény, pihegő Magyarország.

Az eleven-kék bolt, a menny.
Mintha libbenne odafenn,
És békére és háborúra
Egy nagy kék palást ráborulna.

Ismét kiemelek egy gondolatot, amin gyakran mi magunk is fennakadunk, vagy éppen lázadunk: „a bűnnek Isten türte titka”.

Bajainkban, elkeseredettségünkben bizony mi is feltesszük - a felénk vádként is gyakran hangoztatott kérdést: Miért? Miért engedi meg Isten a sok bűnt, bajt? Talán nincs is? Vagy nem is mindenható? Egy dolgot felejtünk, felejtene el: a szabad akarat kérdését,- amivel az ember teremtett. Ez a gondolat messze vezetne,- csak egy idézet egy másik Sík S. versből, az emberi gyarlóságról: „*Lustán kifűjja Krisztus mécsesét,/Aztán siratja, mint távol mesét,/A fényességet...*”

Jobban tesszük, ha Máriához, mint Magyarok Nagyasszonyához fohászkodunk azzal a hittel és bizalommal, amit Sík Sándor megvall és a Winkler kódexből vett népének gondolatával indít.

Sík Sándor: Magyarok Nagyasszonya

*Édesanya, bódog Anya, Virágszülő Szűz Mária...
(Winkler-kódex)*

Édesanya, boldog anya,
Virágszülő Szűzmária,
Világraszült virágodnak,
Ajánlj minket szent Fiadnak.

Ha nem ajánlsz, hova menjünk?
Nincs egy izrom épség bennünk.
Minden épet, minden szépet
Fölfaltak a cudar évek.

Mind a tíz bűnnel komáztunk,
Belzebubbba paroláztunk,
Ami csepp jó maradt bennünk,
Lemarta az idegen bűn.

Csúfra mégis megmaradtunk,
Nem nyílt meg a föld alattunk,
Kikerültük a koporsót,
Itt vagyunk most, legutolsók,

Legutolsók a világnak,
Kik a szívünkbe nem látnak,
De tenálad, Asszonyunknál,
Tudjuk, hogy csak irgalom vár.

Eddig is mint nyitott könyvben,
Úgy olvastál a szívünkben.
Bűneinket végigsírtad,
De ítélni föl nem írtad.

Te látod, hogy szívünk marja
A bűnbánat jeges karma,
Pislog már a keserűség
Hamvából a régi hűség.

Már a régi hit is mozdul,
A meleg vér meg-megpozsdul.
Ami szégyenünkre váltott,
Szemünkről már hull a hályog.

Látjuk már, hogy mi rossz, mi jó,
Tudjuk, mi féltetni való.
Sereglünk a Krisztus elé,
De hogy álljunk szeme elé?

Mit mondjunk, ha reá kérdez?
Szólj helyettünk, anyánk édes,
Annyit mondj csak: rosszak vagyunk,
De mégis a tied vagyunk.

Igen, mi Máriáé vagyunk. És Mária gondol ránk, közbenjár értünk Szent Fiánál. Csak hát vár is valamit... Belátást, bűnbánatot, engesztelést, a bűnösök megtérését. A Mária-jelenésekből, üzeneteiből is tudjuk ezt. Imádkozzunk *Gonzága Szt. Alajos* szavaival:

Szűz Mária, te vagy az én királynőm! Testemet és lelkemet ma, mindennap és halálom óráján, a te oltalmadba, különös gondviselésedbe, anyai szívedbe ajánlom! Neked ajánlom minden reményemet, minden örömeimet, minden gondolatomat és esendőségemet, életemet és halálomat. Közbenjárásod és érdemeid által eszközöld ki nekem a kegyelmet, hogy minden gondolatomban, szavamban és tettemben a te isteni Fiadnak akaratát teljesítsem! Ámen.

Mai utolsó szövegünket egy ferences atya Máriáról, a Magyarok Nagyasszonyáról írta. Páter Bánk tanulmányának egy részletével gondoljunk Szűzanyánk ezer éves szolgálatára és a magyar jövőnkre.

... Mi magyarok ezer éve különösen nagy szeretettel vettük körül a Szűzanyát, mint mennybevitt Királynőt. Szent István egész uralkodását az oltalmába ajánlotta a koronázástól kezdve, végül pedig halála előtti estén, Nagyboldogasszony vigiliáján országát és népet az Ő kezébe ajánlotta, mint örökséget. Tehát nem hathatós közbenjárását kérte, hanem örökségévé tette az országot, hogy örökös uralkodóként, Nagyasszonyként védje, vezesse, gondoskodjék róla.

A Szűzanya ezt elfogadta, nem mondta fel soha a történelem folyamán. Nagyjaink és népünk hite, ragaszkodása, bizalma erről tesz tanúságot. 1940-ben magánkinyilatkoztatásban maga Nagyasszonyunk tesz erről vallomást: *„Szent István az országot a mennyei Atyától kapta, és mivel fia meghalt, örökségül nekem adta. Én ezt az örökséget elfogadtam. Más országok is felajánlották magukat Nekem, de örökségem csak ez az egy ország. Történelmében megjárta a keresztutat, de soha el nem pusztul.”*

Jézus megerősíti ezt ugyanebben az időben: *„Anyám országát szeretném megkímélni, ha akad elegendő számú engesztelő lélek.”*

„Terveim vannak ezzel az országgal.

Tartsatok bünbánatot, engeszteljétek, nehogy eltörölni kényszerüljek ezt az országot. Meg akarok ugyanis könyörölni rajta. Azt akarom, hogy az engesztelés jó illata szálljon fel Szívemhez a magyar földről, és járja át az egész világot. Anyám országát meg akarom tisztítani, áldani, és Szívemhez vonni.

Ha a magyar nép megszűnik vétkezni, mindenek előtt a tiszta erkölcs ellen, nem káromkodik, tisztelettel ejti ki Szeplőtelen Anyám nevét, bünbánatot tart, és engesztel, eljövök, és kegyelemmel gazdagon felruházom Őt. Amint a megváltás a betlehemi istállóból indult, úgy fog elindulni Magyarországról nagy művem: a bűnök eltörlése, a lelkek megszentelése, a sátán letaszítása, az Én győzelmem. A magyar nép elnyeri tetszésemet, Édesanyám iránti tiszteletéért és szeretetéért. Magyarország engeszteléséért kész vagyok az egész világon könyörölni.”

Mindezt egy kedvesnővér hallotta, aki Pozsony melletti kis faluban született 1901-ben, német ajkú családban. Magyarul még otthon kezd tanulni, és csak a trianoni országcsontkítás után kerül át apácaként hazánkba. Őt használja fel a Gondviselés, hogy javulásra, engesztelésre szólítsa fel a hitében meggyöngyült magyar népet. S ez az engesztelés nemcsak imában, böjtben, önostorozásban állt, hanem pl. a természeti szépségek tudatos megköszönésében, szívbéli Istenhez fordulásban is.

Ugyanazt teszi Isten velünk, mint ószövetségi választott népével: megtérést kér, akkor elmúlik minden veszedelem. De ha ez elmarad, akkor súlyos lesz a büntetés, és csak „a szent maradék tér meg.”

Mint Ezekiel próféta látomásában Isten elhagyja a jeruzsálemi templomot, olyan élményben volt a nővérnek is része:

„1944-ben történt, amikor egyszer az Oltáriszentség előtt imádkoztam, megjelent a Szent Szűz, mint a Világ Királynője. Kimondhatatlan fájdalommal szemlélte hazánkat. Megrázó volt, ahogy később szótlanul továbbhaladt. Olyan mértékben, ahogy távolodott, nyomult be az országba

a bűn, a hitetlenség, Isten és a felebaráti szeretet megvetése. Ezt látva rémülten felkiáltottam: Anyánk, Anyánk! Könyörgök, maradj velünk! Ha elhagysz bennünket, végünk van!

A Szent Szűz távozóban egy pillanatra megállt, és amint visszatekintett, szemében kimondhatatlan fájdalom honolt. Szomorúan így felelt: Nem, leányom, nem maradhatok. Most mennem kell. Szentséges Fiam akarata ez. De nem hagylak el titeket végleg. Ha helyet készítették nekem a szívekben, visszatérek.”

Izajás próféta fenyegető jóvendölései közben így szólt Isten biztatására: „Vigasztaljátok, vigasztaljátok az én népemet!” Így történt nálunk is:

„Gyermekeim, kedves magyar gyermekeim! Ne féljeteK, imádkozzateK! Szeretném minden magyar ház kapujára és minden oszlopra arany betűkkel felírni: Magyarország nem pusztul, csak tisztul! – Magyarország a világ végezetéig él. Szeplőtelen Anyám veleteK van és vigyáz reátok! Ezért szeresséteK, és az engesztelést mindenkor vele együtt végezzéteK!”

„Anyám országát szeretném megkímélni”

Magyarország nem pusztul, csak tisztul! Ezzel a gondolattal elköszönünk mára az Oltáriszentségben velünk lévő Mesterünktől, és kérjük kegyelmét a megmaradásunkért, és Édesanyja hathatós támogatását az őszinte megtérésünkért.

Ének szentségbetételre:

Térdet, fejet hajtok, néked áldást mondok.

Hiszem, itt vagy valóban, e nagy szakramentomban.

Áldás csengetés

Tebenned remélek, szívemből szeretlek.

Készebb vagyok meghalni, mint Téged megbántani.

Felháborodásunkon, szomorúságunkon Pio atya híres próféciaja, buzdítása segítsen át.

„Magyarország egy olyan kalitka, amelyből egyszer még egy gyönyörű madár fog kirepülni. Sok szenvedés vár még rájuk, de egész Európában páratlan dicsőségben lesz részük. Irigylem a magyarokat, mert általuk nagy boldogság árad majd az emberiségre. Kevés nemzetnek van olyan nagyhatalmú őrangyala, mint a magyaroknak, és bizony helyes lenne erősebben kérniük hathatós oltalmát országukra!”

Tegyük hát ezt őszinte szándékkal, és hittel szolgáljuk keresztény és magyar jövőnket, - különösen is figyelve a gyermekeinket megrontani akarók aljas mesterkedéseire!

Záróénekekben – természetesen – megint csak Máriához folyamodunk:

Refr: *Mária, Mária, szép virágszál, Mária, szikrázó Nap.*

Szeplőtlen fogantatott ártatlan lány, Könyörögj érettünk Anyánk!

Mária, Mária szép virágszál, Mária, szikrázó Nap.

Védelmezz magyarok Nagyasszonya! Imádkozz érettünk Anyánk!

Nézd, önzésünk mély, sötét börtönbe zár, A hűtlenség kígyója szívünkre vár.

Erőitlen gyermeked Hozzád kiált, Ne hagyj el, jöjj, segíts már! Refr.

A szeretet hűsége szívedben ég, Mint hajnali verőfény, oly tiszta, szép.

Lángelked tűzjelét ragyogtasd ránk, Utunkon előttünk járj. Refr:

Plébániai füzetek

Kiadó:

Szent Anna Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda